

[Bertel Haarder]

lille barns kontakt med et enkelt menneske, især i de første måneder. Derom ingen tvivl.

Men vi er jo nødt til at se på, at det koster penge – og det koster for SFs forslags vedkommende svimlende mange penge. Når det gælder kristeligt folkepartis forslag, så er det helt rigtigt, hvad ministeren siger, at man ikke kan regne på den måde med sparede understøttelser, som der er gjort i bemærkningerne. Da kristeligt folkeparti samtidig har en ofte proklameret målsætning om, at det offentliges udgifters andel af nationalproduktet skal nedsættes med 1 pct. om året, må det også for kristeligt folkeparti være et spørgsmål om at få prioriteret de forskellige ting. Det er et spørgsmål, om vi ikke herinde i lidt højere grad skulle ind på at sige helt præcis, hvor de penge skal tages henne, og det er et spørgsmål, om ikke mangt et spareforslag i virkeligheden kunne få en lettere vej igennem salen her, hvis man sagde: ja men det vil vi gennemføre, bl. a. fordi vi skal have penge til bedre barselvilkår.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at skatter jo skal betales. Lad os se på, hvilke grupper af skatteydere der er. Først er der de uddannelsessøgende – den gruppe mener man vel har det for dårligt i forvejen. Så kommer vi til småbørnsforældrene, og de har det altså også for dårligt, hvilket forslagene her viser. Så kommer vi til skolebørnsforældrene, og jeg kan garantere for, at forældre til mellemstore børn er klar over, hvor dyrt det er. Endelig kommer vi til førtidspensionisterne og til pensionisterne. Der er ikke så mange store, stærke mellemgrupper at overvælte alle disse offentlige udgifter på. Blot for at understrege behovet for prioritering.

SFs specielle og meget omtalte tanke om, at de sidste tre måneders barselorlov får man kun, hvis man går ind på SFs tanker om det rette kønsrollemønster, vil vi gerne stærkt tage afstand fra. Det må man minsandten lade den enkelte familie selv om. Vi skal ikke have det sådan, at den familie, der indretter sig sådan, som fru Ebba Strange gerne vil have det, får ni måneder, mens den familie, som indretter sig, som en eller anden anden gerne vil have det, kun skal have seks måneder. Hvad med de enlige for øvrigt? Det var da interessant at få at vide. Hvad med de enlige? Men det gælder måske også for papirløse? Det kan fru Ebba Strange selvfølgelig klare ved at slå ud med hånden: de skal

også have, de kan bare finde sig en, som vil hjælpe, så kan vedkommende få den orlov.

Vi vil altså ikke være med til den form for diskrimination til fordel for det ene kønsrollemønster fremfor det andet. Vi ved godt, at den socialdemokratiske kongres vedtog et kvindeprogram, som gik ud på, at man netop skulle bekæmpe det gammeldags familiemønster og pålægge de i forvejen nedgjorte hjemmegående yderligere økonomiske udgifter, for at man kunne pine dem ud i det rette mønster. Det var det, der var tankegangen. Til gengæld skulle man lokke yderligere for institutionsmodellen.

Vi er tilhængere af, at man kan vælge frit, at der er lige behandling af forskellige anskuelser her i Danmark, og at den ene anskuelse ikke skal have statsmagten mere i ryggen end den anden. Derfor må vi altså tage afstand fra denne form for diskrimination, for det er det, det drejer sig om.

Jeg vil gerne komme med en speciel bemærkning vedrørende dette, som forefindes i både kristeligt folkepartis og centrumdemokraternes forslag, nemlig at man vil have højere børnetilskud, men ikke til dem, som benytter offentligt betalte institutionspladser. Jeg går ud fra som en selvfølge, at man har skrevet forkert, og at man også regner dagplejepladserne med. Der bliver nikket fra ordføreren for centrumdemokraterne. Jeg regner med, at det også gælder kristeligt folkepartis forslag, at det er den offentligt betalte børnepasning, man tænker på, og ikke kun institutionspasningen. For den private dagpleje er jo ikke så billig, som mange vil gøre den til. Den kan sandelig være dyr nok for kommunen, og vi skal vel ikke ligefrem have det sådan, at vi diskriminerer omvendt og siger: dagpleje medfører ikke noget tab af børnetilskud, men institutionsplads gør. Det vil vi ikke være med til, men det tror jeg heller ikke er meningen.

Den problematik, disse forslag drejer sig om, har ført venstre ind på en anden tankegang, som i virkeligheden ligger snublende nær, og som har været til drøftelse ude i vore partiforeninger hele sidste år, hvor vi fik temmelig entydige svar ind fra de arbejdsgrupper, der havde siddet. Hvorfor kunne man ikke i stedet for sige: det, det drejer sig om, er, at vi skal have højere småbørnstilskud og til gengæld højere forældrebetaling, især for de højere indkomster, på institutio-